

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Συντρέχει περίπτωση μεταφοράς ζώων η οποία δεν διενεργείται σε συνάρτηση με οικονομική δραστηριότητα κατά την έννοια του άρθρου 1, παράγραφος 5, του κανονισμού (ΕΚ) 1/2005 ⁽¹⁾, όταν η εν λόγω μεταφορά διενεργείται από ζωοφιλικό σωματείο το οποίο είναι αναγνωρισμένο ως κοινωφελές και του οποίου η δραστηριότητα συνίσταται στη διάθεση αδέσποτων σκύλων σε τρίτους έναντι ανταλλάγματος («τέλος προστασίας») το οποίο (αντάλλαγμα)
- α) υπολείπεται των δαπανών του σωματείου για το ζώο, τη μεταφορά και τη διάθεση ή τις καλύπτει οριακά,
- β) υπερκαλύπτει τις ως άνω δαπάνες, ωστόσο το κέρδος αξιοποιείται για τη χρηματοδότηση δαπανών για τη διάθεση άλλων αδέσποτων ζώων οι οποίες δεν έχουν καλυφθεί ή δαπανών για αδέσποτα ζώα ή άλλων ζωοφιλικών δραστηριοτήτων;
- 2) Συντρέχει περίπτωση επιχειρήσεως που πραγματοποιεί ενδοκοινοτικό εμπόριο κατά την έννοια του άρθρου 12 της οδηγίας 90/425/ΕΟΚ ⁽²⁾, όταν ζωοφιλικό σωματείο το οποίο είναι αναγνωρισμένο ως κοινωφελές εισάγει αδέσποτους σκύλους στη Γερμανία και τους διαθέτει σε τρίτους έναντι ανταλλάγματος («τέλος προστασίας»), το οποίο (αντάλλαγμα)
- α) υπολείπεται των δαπανών του σωματείου για το ζώο, τη μεταφορά και τη διάθεση ή τις καλύπτει οριακά,
- β) υπερκαλύπτει τις ως άνω δαπάνες, ωστόσο το κέρδος αξιοποιείται για τη χρηματοδότηση δαπανών για τη διάθεση άλλων αδέσποτων ζώων οι οποίες δεν έχουν καλυφθεί ή δαπανών για αδέσποτα ζώα ή άλλων ζωοφιλικών δραστηριοτήτων;

⁽¹⁾ Κανονισμός (ΕΚ) 1/2005 του Συμβουλίου, της 22ας Δεκεμβρίου 2004, για την προστασία των ζώων κατά τη μεταφορά και συναφείς δραστηριότητες και για την τροποποίηση των οδηγιών 64/432/ΕΟΚ και 93/119/ΕΚ και του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1255/97 (ΕΕ L 3, σ. 1).

⁽²⁾ Οδηγία 90/425/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 26ης Ιουνίου 1990, σχετικά με τους κτηνιατρικούς και ζωοτεχνικούς ελέγχους που εφαρμόζονται στο ενδοκοινοτικό εμπόριο ορισμένων ζώντων ζώων και προϊόντων με προοπτική την υλοποίηση της εσωτερικής αγοράς (ΕΕ L 224, σ. 29).

Αίτηση προδικαστικής απόφασης την οποία υπέβαλε το Varhoven administrativen sad (Βουλγαρία) στις 25 Ιουνίου 2014 — Direktor na Agentsia «Mitnitsi» κατά «Biovet» AD

(Υπόθεση C-306/14)

(2014/C 303/33)

Γλώσσα διαδικασίας: η βουλγαρική

Αιτούν δικαστήριο

Varhoven administrativen sad

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Αναρροσείων: Direktor na Agentsia «Mitnitsi»

Αναρροσίβλητη: «Biovet» AD

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Τι σημαίνει ο όρος «παραγωγή» στο άρθρο 27, παράγραφος 2, στοιχείο δ', της οδηγίας 92/83/ΕΟΚ ⁽¹⁾ του Συμβουλίου, της 19ης Οκτωβρίου 1992, για την εναρμόνιση των διαρρθώσεων των ειδικών φόρων κατανάλωσης που επιβάλλονται στην αλκοόλη και τα αλκοολούχα ποτά, περιλαμβάνει δε αυτός τον καθαρισμό και/ή την απολύμανση ως διαδικασίες για την επίτευξη συγκεκριμένων βαθμών καθαριότητας που επιβάλλονται βάσει της ορθής πρακτικής για την παραγωγή φαρμάκων;

- 2) Συνάδει προς το άρθρο 27, παράγραφος 2, στοιχείο δ', της οδηγίας 92/83, το ότι, ενώ τα κράτη μέλη έχουν προβλέψει διά νόμου την απαλλαγή της αλκοόλης από τον εναρμονισμένο ειδικό φόρο καταναλώσεως υπό την προϋπόθεση να χρησιμοποιείται για την παραγωγή προϊόντων τα οποία στην τελική μορφή τους δεν περιέχουν αλκοόλη, θεσπίζεται διάταξη που ορίζει ότι για την εφαρμογή της απαλλαγής αυτής η αλκοόλη που χρησιμοποιείται ως μέσο καθαρισμού λογίζεται ότι δεν χρησιμοποιείται στο πλαίσιο διαδικασίας παραγωγής;
- 3) Συνάδει προς τις αρχές της ασφάλειας δικαίου και της προστασίας της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης η θέση σε άμεση ισχύ (δηλαδή χωρίς εύλογη μεταβατική περίοδο για την προσαρμογή των φορέων της αγοράς) πλάσματος δικαίου, όπως αυτό που θεσπίζεται στο άρθρο 22, παράγραφος 7, του ZADS, το οποίο αφορά την προβλεπόμενη κατά την εκτίμηση κράτους μέλους απαλλαγή από τον ειδικό φόρο καταναλώσεως και αποκλείει την επιστροφή του φόρου για την αλκοόλη που χρησιμοποιήθηκε ως μέσο καθαρισμού;

(¹) EE L 316, σ. 21.

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Ráckevei Járásbíróság (Ουγγαρία) στις 1 Ιουλίου 2014 — Banif Plus Bank Zrt. κατά Lantos Márton, Lantos Mártonné

(Υπόθεση C-312/14)

(2014/C 303/34)

Γλώσσα διαδικασίας: η Ουγγρική

Αιτούν δικαστήριο

Ráckevei Járásbíróság

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ενάγουσα: Banif Plus Bank Zrt.

Εναγόμενοι: Lantos Márton, Lantos Mártonné

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Πρέπει να γίνει δεκτό ότι, δυνάμει του άρθρου 4, παράγραφος 1, σημείο 2 (επενδυτικές υπηρεσίες και δραστηριότητες) και σημείο 17 (χρηματοπιστωτικό μέσο), καθώς επίσης του παραρτήματος I, τμήμα Γ.4 (προθεσμιακές πράξεις συναλλάγματος, παράγωγα μέσα), της οδηγίας 2004/39/EK (¹) του Συμβουλίου, αποτελεί χρηματοπιστωτικό μέσο η προσφορά που απευθύνεται στον πελάτη για κατάρτιση πράξεως (συναλλαγματικής ισοτιμίας), η οποία, υπό τη νομική μορφή συμβάσεως δανείου σε ξένο νόμισμα συνίσταται σε αγοραπωλησία τοις μετρητοίς κατά το χρονικό σημείο της αποδεσμεύσεως των κεφαλαίων και επί προθεσμία κατά το χρονικό σημείο της αποπληρωμής, η οποία εκτελείται μέσω της μετατροπής σε φιορίνια ποσού εγγεγραμμένου λογιστικώς σε ξένο νόμισμα και εκδότηι το δάνειο του πελάτη στις διακυμάνσεις και τους κινδύνους (συναλλαγματικός κίνδυνος) της κεφαλαιαγοράς;
- 2) Πρέπει να γίνει δεκτό ότι, δυνάμει του άρθρου 4, παράγραφος 1, σημείο 6 (διενέργεια συναλλαγών για ίδιο λογαριασμό), και του παραρτήματος I, τμήμα Α.3 (διαπραγμάτευση για ίδιο λογαριασμό), της οδηγίας 2004/39/EK, συνιστά επενδυτική υπηρεσία ή δραστηριότητα η άσκηση δραστηριότητας διαπραγματεύσεως για ίδιο λογαριασμό όσον αφορά το περιγραφέν με το πρώτο ερώτημα χρηματοπιστωτικό μέσο;
- 3) Οφείλει το χρηματοπιστωτικό ίδρυμα να προβεί σε έλεγχο της καταλληλότητας σύμφωνα με τις απαιτήσεις του άρθρου 19, παράγραφοι 4 και 5, της οδηγίας, λαμβανομένου υπόψη ότι η προθεσμιακή πράξη συναλλάγματος —η οποία συνιστά επενδυτική υπηρεσία σχετική με παράγωγα χρηματοπιστωτικά μέσα— προσεφέρθη ως μέρος χρηματοπιστωτικού προϊόντος (ήτοι, σύμβαση δανείου) καθώς επίσης ότι το παράγωγο μέσο αποτελεί αυτό καθεαυτό σύνθετο χρηματοπιστωτικό μέσο; Πρέπει να γίνει δεκτό ότι το άρθρο 19, παράγραφος 9, της οδηγίας δεν έχει εφαρμογή λόγω του γεγονότος ότι οι κίνδυνοι τους οποίους αναλαμβάνει ο πελάτης σε σχέση με το δάνειο και το χρηματοπιστωτικό μέσο είναι θεμελιωδώς διαφορετικοί μεταξύ τους, και κατά συνέπεια καθίσταται απαραίτητος ο έλεγχος της καταλληλότητας στον βαθμό που η πράξη περιλαμβάνει χρηματοπιστωτικό μέσο;